

PARTS:

Apel·lant : A, SL

Procurador : Sra. PMM

Advocat : Sr. XLH

Apel·lat : B, SL

Procurador : Sra. CFL

Advocat : Sra. CVAC

SENTÈNCIA 086-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. VINCENT ANIÈRE

Magistrats: Sr. CARLES CRUZ MORATONES

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 29 de juny del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Per escrit de data 12-6-2019, la representació processal de la societat B, SL formulava demanda pel procediment abreujaat contra la societat A, SL tot i sol·licitant es dictés Sentència condemnant-se aquesta darrera a satisfer a la seva representada la suma de 3.000.- € corresponent al 5 darrers pagaments del traspàs acordats entre les parts, juntament amb els interessos legals meritats des de cadascun dels venciments i fins a la seva total liquidació i al pagament de la totalitat de les costes judicials del present plet, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Segon.- Per escrit de data 24-7-2019, la representació processal de la mercantil A, SL formulava aplanament a les pretensions de la part adversa, sol·licitant tanmateix que no s'efectués pronunciament en relació a les costes ocasionades.

Tercer.- Practicats els mitjans de prova proposats i evacuats per les parts els respectius escrits de conclusions, en data 23-10-2019 es dictava Sentència amb la següent part dispositiva:

“que estimant íntegrament la demanda formulada per la societat mercantil andorrana per participacions “B, S.L.”, ha de condemnar i condemna a la societat “A, S.L.” al pagament a aquella de la quantitat global de tres mil euros (3.000.- EUROS), més aquells interessos descrits en el II.- considerant de la present resolució, imposant a la societat defenent les costes processals causades així com els honoraris de procurador de l'agent de conformitat amb el que preveu la fonamentació jurídica d'aquesta decisió jurisdiccional”.

Quart.- Contra aquesta decisió s'alça la representació processal de la societat A, SL i mitjançant escrit de conclusions presentat en aquesta alçada en data 17-1-2020 interessa la seva revocació parcial en el sentit d'absoldre la seva representada del pagament de les costes decidida en la instància, el tot sense fer pronunciament de les ocasionades en aquesta alçada.

La representació processal de la societat demandant s'ha oposat al recurs d'apel·lació plantejat interessant la seva desestimació amb imposició de les costes ocasionades en aquesta alçada a la part recurrent.

Cinquè.- Les parts han renunciat a la celebració de la vista oral en aquesta alçada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- El recurs d'apel·lació que la societat A, SL planteja intervé exclusivament en relació a la imposició de les costes decidida.

Recorda que tot al llarg del procediment negava haver rebut la carta de requeriment extrajudicial previ que la societat demandant incorporava al seu escrit rector. D'altra part considera que la societat demandant havia incorporat al seu escrit de conclusions determinada informació que figuraria en la pàgina web de la seva representada amb la finalitat de justificar la idoneïtat en que la carta havia resultat tramesa, però que aquest procedir resultava irregular a totes llums, i que quan el Batlle fonamentava la seva decisió en aquella informació s'arrogava unes facultats que la Llei no li atribuïa, donant fe a unes constatacions que només corresponien a la figura del Secretari Judicial.

Segon.- Obra en les actuacions d'instància un informe de l'empresa de missatgeria urgent "X" (foli 20) del qual s'infereix que en data 17-4-2018 i a petició del despatx que assegura la direcció lletrada de la societat demandant, es va desplaçar fins al C/ Dr. Nequi núm. 0, local 0 d'Andorra la Vella on va ser atès per qui es va presentar com tractant-se del Sr. FM lliurant-li una carta de requeriment de pagament, negant-se però a signar el justificant de recepció, conservant no obstant una còpia de la carta tramesa.

La part recurrent discrepa de que l'adreça en que s'havia practicat el requeriment de pagament correspongués a cap d'aquelles en que s'ubica qualsevol dels establiments explotats per la seva representada i aquesta circumstància ha estat adverada en seu de proves mitjançant la certificació emesa pel Secretari judicial segons constatació telemàtica efectuada al Registre de Societats del Govern (foli 39).

Malgrat l'anterior circumstància, la representació processal de la societat B, SL introduïa en el seu escrit de conclusions una captura de pantalla de la pàgina web de contacte de la demandada del qual s'inferiria que la carta controvertida havia estat tramesa a l'adreça de contacte que hi figurava i és amb fonament a aquesta argumentació que el Jutjador "a quo" considera que el requeriment extrajudicial havia estat realitzat de forma adequada, condemnant la demandada a satisfer les costes ocasionades.

No podem compartir aquest plantejament per diferents raons. En primer lloc s'ha de destacar que la societat defenent argumentava, ja des de la contesta a la demanda, que no se l'havia requerit mai de manera extrajudicial de pagament i que ni la societat ni cap dels negocis que explotava s'ubicaven en l'adreça en que la comunicació havia estat tramesa. Davant la negativa de la societat demandada, era la societat demandant qui tenia la càrrega de provar l'exactitud del requeriment efectuat ("ei incumbit probatio qui dicit non qui negat"), també en relació a

la deguda recepció per part del seu destinatari. Aquesta prova havia d'intervenir en el moment processal oportú però no podia relegar-se a l'escrit definitiu de conclusions tal i com a la pràctica ha efectuat. En efecte, en no existir en el procediment andorrà fase posterior ha situat la societat demandada en una clara indefensió en res haver pogut manifestar al seu respecte, menystenint-se el dret a la defensa de la societat avui recurrent (art. 10 de la constitució) i el principi d'igualtat d'armes processals entre els litigants (art. 6 CEDH). En aquestes coordenades, l'òrgan judicial d'instància no podia fonamentar la seva decisió de manera exclusiva en una informació ministrada de manera extemporània.

Afegirem en aquesta alçada que tampoc deixa de sorprendre que pocs dies més tard d'haver tramés el requeriment judicial de contant referència, concretament el dia 29-4-2018 (això és uns deu dies després), la societat demandant presentava la citació a judici de la demandada, demanant la seva citació a una adreça que resulta diversa d'aquella en que va produir el requeriment però que ha permès la seva convocatòria judicial el que permet dubtar de l'exactitud de l'adreça inicial. D'altra part tampoc podem obviar com el requeriment extrajudicial intervenia mitjançant servei de missatgeria urgent de naturalesa privada, sense que per tant les indicacions que es contenen en l'informe de lliurament emès disposin de cap presumpció d'exactitud. En conseqüència i a menys que en el litigi la contrapart admeti les seves indicacions (supòsit aquest que no es dona aquí), la seva plena eficàcia probatòria requeria de la seva confirmació mitjançant un mecanisme de prova tendint a preservar la necessària contradicció com per exemple pot assegurar una prova testifical.

Les carències de la prova denunciades impedeixen considerar que el requeriment extrajudicial resultés efectivament rebut pel seu destinatari. En tal situació no podem oblidar la doctrina d'aquesta Sala, en matèria d'aplanament, segons la qual no existeix en l'ordenament jurídic processal andorrà una norma processal que disciplini, en matèria de costes, les

conseqüències de l'aplanament. No obstant, la Sala ha establert una doctrina que determina quines són les conseqüències jurídiques de l'aplanament en relació a les costes processals. *“I, en aquesta òrbita d'idees, hem sostingut que l'aplanament no porta aparellada la imposició de les costes processals a la part defenent si no ha existit un requeriment extrajudicial previ. O en altres paraules, si la part agent, després d'haver requerit extrajudicialment a la part defenent per a la satisfacció del seu dret subjectiu o de les seves pretensions, s'ha vist obligat a impetrar l'auxili judicial, aleshores, la part defenent esdevé deutora de les costes processals. I hem afegit també que la càrrega d'acreditar que s'ha efectuat el requeriment extrajudicial correspon a la part agent”* (TSJC-390/14 en idèntic sentit vegi's TSJC-60/15 entre altres).

Tercer.- En atenció a tot l'exposat, escaurà estimar el recurs d'apel·lació articulat tot i revocant-se parcialment la Sentència dictada en data 23-10-2019 en la part que imposa a la societat defenent les costes ocasionades en la instància, disposant en el seu lloc, que no ha de fer-se pronunciament al respecte de les costes de la instància, tot i confirmant-se per la resta la seva part dispositiva.

Atès l'èxit del recurs, tampoc ha de fer-se pronunciament en relació a les costes ocasionades en aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

ESTIMAR el recurs d'apel·lació articulat per la representació processal de la societat A, SL contra la Sentència dictada en data 23-10-2019 que es revoca parcialment, en la part que imposa a la societat defenent les costes ocasionades en la instància, disposant en el seu lloc que no ha de

fer-se pronunciament al respecte de les costes de la instància, tot i confirmant-se per la resta la seva part dispositiva.

I sense fer tampoc pronunciament en relació a les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-